

'What if Cannabis Cured Cancer'

door Len Richmond

Toelichting bij dvd

door Freek Polak (Stichting Drugsbeleid, Vereniging voor Opheffing van het Cannabisverbod)

De dvd 'What if Cannabis Cured Cancer' gaat over therapeutische effecten van cannabis die grotendeels niet of te weinig benut worden, en vaak helemaal niet onderzocht. Dit is een direct gevolg van het wereldwijde drugsverbod, ook al staan de internationale drugsverdragen wetenschappelijke en medische toepassing toe. Deze dvd illustreert op overtuigende wijze drie punten van kritiek, die elk op zich al ernstig genoeg zijn.

1. Er wordt te weinig onderzoek gedaan naar een reeks van mogelijke therapeutische effecten van cannabis, en het heeft er de schijn van dat zulk onderzoek wordt tegengehouden onder invloed van de farmaceutische lobby.
2. Een aantal therapeutische effecten van cannabis zijn inmiddels voldoende vastgesteld, maar artsen zijn daarvan te weinig op de hoogte. Zij passen de geneeskrachtige werking van cannabis bij talrijke aandoeningen te weinig toe.
3. Het verbod van cannabis voor recreatief gebruik berust op *bedrog*. Het eerste van de 5 delen van de dvd gaat over de geschiedenis van cannabis, en laat zien hoe in de Verenigde Staten na het einde van de Drooglegging in 1933 op basis van bedrog het verbod van cannabis werd ingevoerd. Zo kon de bestrijdingsbureaucratie gewoon kon blijven doorwerken.

Veel andere verboden roesmiddelen (o.a. MDMA, ibogaïne, ayahuasca en psilocybine) hebben ook therapeutische effecten die te weinig worden toegepast. Onderzoek hiernaar vindt zelden en slechts op kleine schaal plaats, waardoor aan miljoenen mensen effectieve - en bovendien relatief goedkope - behandeling van hun ziekte of klachten wordt onthouden.

De VOC, Vereniging voor Opheffing van het Cannabisverbod, en de SDB, Stichting Drugsbeleid, en andere organisaties die pleiten voor vervanging van het drugsverbod door wettelijke regulering, protesteren tegen de beperking van het onderzoek naar deze therapeutische toepassingen. Door het drugsverbod worden zowel het onderzoek naar zulke therapeutische effecten, als de toepassing van middelen met vastgestelde therapeutische waarde in ernstige mate belemmerd.

Het toonaangevende Amerikaanse NIDA, National Institute on Drug Abuse (de naam geeft al aan dat ze alleen in misbruik en schadelijke effecten van drugs geïnteresseerd zijn) heeft een budget van ongeveer 1 miljard dollar per jaar, en betaalt daarmee wereldwijd 80 % van de research. Het NIDA houdt vol dat cannabis geen therapeutische effecten heeft.

Eén van de bijzondere eigenschappen van cannabis is het grote aantal verschillende aandoeningen waarbij aanwijzingen bestaan voor therapeutische effecten, naast een aantal ziekten waarbij deze werking al voldoende is aangetoond. Door deze grote verscheidenheid aan therapeutische effecten wordt het pleidooi voor cannabis als geneesmiddel voor sommige mensen minder geloofwaardig. Verslavingsarts Jeffrey Hergenrather zegt hierover:

"People have a hard time believing that cannabis can have all of these fantastic effects that are described. But what we're doing is just stimulating a natural system that is already there."

Hij doelt op het natuurlijke systeem van menselijke cannabinoïden. Zijn theorie is dat dit systeem tot ver in de 19^e eeuw de mens nog beschermd tegen al die ziekten, maar dat dit inmiddels door de grote veranderingen in menselijke voeding en leefwijze niet meer voldoende werkt. Hier komt de plant cannabis ons natuurlijke, inwendige cannabinoïden-systeem te hulp. Dit kan de brede therapeutische werking van cannabis verklaren.

In Nederland en een aantal andere landen, en ook in een toenemend aantal Amerikaanse staten is cannabis officieel erkend als geneesmiddel. Met een recept van huisarts of specialist kan iedereen medicinale cannabis bij de apotheek verkrijgen. Men moet dit dan wel zelf betalen, omdat mediwiet niet in het basispakket zit, reden voor de meeste zorgverzekeringen het niet te vergoeden. Bovendien aarzelen veel artsen dit kruid voor te schrijven.

Op recept zijn op dit moment slechts drie varianten verkrijgbaar, met verschillende gehalten aan THC en CBD, terwijl in de natuur talrijke varianten bestaan. Deze zouden door veel mensen thuis gekweekt worden, als dit was toegestaan. Ook deze voor de hand liggende oplossing voor de gebrekkige beschikbaarheid van cannabis voor medicinale toepassing kan door de beperkende wetgeving niet toegepast worden.

Veel mensen hebben gemerkt dat cannabis voor hun ziekte of aandoening een goed middel is, maar dat de procedure te moeizaam is en de medische verstrekking te duur of onvoldoende werkzaam. Zij zijn dus op de coffeeshop aangewezen. Daar is de precieze aard van de wiet echter niet bekend. De kwaliteit is wisselend en er kan tijdens de kweek van alles zijn toegevoegd. Dit is niet de schuld van de coffeeshops, maar van het halfslachtige gedoogbeleid waardoor de teelt en aanvoer nog altijd gecriminaliseerd zijn.

Bij adequate regulering zouden al deze problemen niet bestaan.

Freek Polak, psychiater, Amsterdam

bestuurslid Vereniging voor Opheffing van het Cannabisverbod i.o. (www.voc-nederland.org)
bestuurslid Stichting Drugsbeleid (www.drugsbeleid.nl)

fpolak@planet.nl
maart 2011